

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 0T/69/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915000203
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2015:6915000203.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovaného K. D., U.. XX.XX.XXXX v A. E., pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. októbra 2015, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: K. D. O. A. F. Y. M. Y. L. J. , nar. XX.XX.XXXX v A. E., trvale bytom W. XX, okres A. E., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica, bez pracovného pomeru,

je vinný, že

dňa 13.08.2015 v čase asi o 21.25 h v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol ako vodič po štátnej ceste I. triedy č. 50 v obci W., okres A. E. osobné motorové vozidlo značky Opel Astra, evidenčného Č.Í. E. A. U.: N., čiernej farby, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč, kde pri kontrole sa dobrovoľne podrobil dychovej skúške za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v dychu, kde mu bola dňa 13.08.2015 o 21.25 h nameraná hodnota v množstve 1,31 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu a vozidlo viedol aj napriek tomu, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. 0T/34/2015 zo dňa 07.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2015, okrem iného uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky a 6 mesiacov,

t e d a

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- maril výkon rozhodnutiu súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l

- prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona,
- prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenia § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. Zákona na úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zákona samosudca obvineného pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona samosudca obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 5 (päť) rokov.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podal dňa 15.08.2015 pod č. konania 2Pv/440/15/6609-5 návrh na vzatie obvineného K. D., nar. XX.XX.XXXX do väzby a zároveň aj obžalobu na obvineného podľa § 204 ods. 1 Tr. poriadku pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

O podanej obžalobe rozhodol sudca pre prípravné konanie tak, že trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. OT/69/2015 zo dňa 16.08.2015 uznal obvineného vinným zo spáchania žalovaných prečinov a uložil mu nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zákona a iné uložil trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel v trvaní 5 rokov. Tento trestný rozkaz bol sudcom pre prípravné konanie vydaný počas výsluchu zadržaného obvineného, pričom obvinený bol zároveň uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. OT/69/2015 zo dňa 16.08.2015, právoplatného dňa 28.08.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 3Tos/80/2015 zo dňa 28.08.2015, vzatý do väzby. Väzba začala dňa 13.08.2015 o 21.25 h a je vykonávaná v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Banskej Bystrici.

Proti uvedenému trestnému rozkazu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu v zákonnej lehote odpor a z tohto dôvodu bola predmetná trestná vec prejednaná na hlavnom pojednávaní dňa 22.10.2015.

Obhajca obžalovaného po prednesenej obžalobe vo svojom stanovisku k nej uviedol, že vo vzťahu ku skutku nič nenamieta, ani voči jeho právnej kvalifikácii a že obžalovaný je ochotný urobiť vyhlásenie o tom, že zo skutku sa cíti byť vinný.

Obžalovaný K. D. na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že sa cíti byť vinný zo skutku, spáchanie ktorého mu je v obžalobe kladené za vinu.

Samosudca následne obžalovanému po jeho vyhlásení o tom, že sa cíti byť vinný, položil otázky podľa § 333 ods. 3 Tr. poriadku, a to podľa:

písm. c/ - či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,

písm. d/ - či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa mohol radiť o spôsobe obhajoby,

písm. f/ - či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako prečinu,

písm. g/ - či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu,

písm. h/ - či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý prečin.

Obžalovaný na položené otázky odpovedal „áno“.

Následne samosudca podľa § 257 ods. 6 Tr. poriadku zistil stanovisko prokurátora k vyhláseniu obžalovaného, pričom prokurátor uviedol, že súhlasí s tým, aby bolo vyhlásenie obžalovaného prijaté.

Na uvedenom základe samosudca podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti byť vinný zo spáchania vyššie uvedeného skutku.

Zároveň samosudca podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku rozhodol, že vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného vykoná ďalšie dokazovanie v obmedzenom rozsahu, a to len vo výroku o treste.

Okrem uvedeného dokazovania bolo na hlavnom pojednávaní vykonané aj ďalšie dokazovanie, a to podľa § 269 Tr. poriadku bol prečítaný odpis registra trestov, trestný rozkaz Okresného súdu Revúca, sp.zn. OT/34/2015 zo dňa 07.08.2015, právoplatný dňa 07.08.2015, výpis z evidenčnej karty vodiča a výpis z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR. K prečítaným listinným dôkazom obžalovaný nemal žiadne pripomienky.

Na základe vykonaného dokazovania a prijatého vyhlásenia o vine obžalovaného K. D. mal samosudca za preukázané, že obžalovaný dňa 13.08.2015 v čase asi o 21.25 h v stave vylučujúcom spôsobilosť viedol ako vodič po štátnej ceste I. triedy č. 50 v obci W., okres A. E. osobné motorové vozidlo značky Opel Astra, evidenčného čísla E. A. U.: N.C., čiernej farby, kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Rimavská Seč, kde pri kontrole sa dobrovoľne podrobil dychovej skúške za účelom zistenia prítomnosti alkoholu v dychu, kde mu bola dňa 13.08.2015 o 21.25 h nameraná hodnota v množstve 1,31 miligramu etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Ďalej bolo z trestného rozkazu Okresného súdu Revúca, sp.zn. OT/43/2015 zo dňa 07.08.2015 zistené, že toto vozidlo viedol aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Revúca sp. zn. OT/34/2015 zo dňa 07.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.08.2015 uznaný za vinného zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu vo výmere 3 roky a 6 mesiacov.

Takéto konanie obžalovaného samosudca následne právne kvalifikoval ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, pretože obžalovaný vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a zároveň maril výkon rozhodnutiu súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti.

Na uvedenom základe a po zhodnotení vykonaného dokazovania bol preto obžalovaný uznaný za vinného zo spáchania oboch uvedených prečinov.

Obžalovaný K. D. je bez pracovného pomeru. V predmetnej trestnej veci je väzobne stíhaný a väzbu vykonáva od 13.08.2015 o 21.25 h. Podľa evidenčnej karty vodiča nie je držiteľom vodičského oprávnenia, doposiaľ sa dopustil dvoch priestupkov na úseku dopravy. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR ďalej vyplýva, že v roku 2014 sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona SNR o priestupkoch, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 10 eur. Podľa pripojeného odpisu z registra trestov bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Revúca, sp.zn. OT/34/2015 zo dňa 07.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.08.2015 pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, a to za skutok, ktorý spáchal dňa 03.08.2015. Za tento trestný čin mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a zároveň mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 3 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa odseku 3 citovaného ustanovenia trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa odseku 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal z vyššie uvedených zásad ukladania trestov. U obžalovaného bola vzhľadnutá jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa k spáchaniu trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, že spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už za trestný čin odsúdený. Na uvedenom základe u neho prevažuje pomer priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona a preto sa v jeho prípade zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/3-tinu. Z dôvodu, že bol odsúdený za dva trestné činy, bolo potrebné v prípade obžalovaného aplikovať aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zákona o úhrnnom treste, podľa ktorého sa ukladá trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

V prejednávanej veci, za spáchanú trestnú činnosť, a to prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa ustanovenia § 289 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona zákon stanovuje rovnakú trestnú sadzbu trestu odňatia slobody, a to až do dvoch rokov. Aplikáciou ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona sa však dolná hranica tejto trestnej sadzby zvyšuje o 1/3-tinu, čo znamená, že obžalovanému bolo možné uložiť trest odňatia slobody v sadzbe od 8 mesiacov až na 2 roky.

Obhajca obžalovaného, ako aj samotný obžalovaný považovali pôvodne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za neprimerane prísny a navrhovali uloženie alternatívneho trestu povinnej práce.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý bol doposiaľ 10-krát súdom trestaný, mal však samosudca za to, že uloženie alternatívneho trestu povinnej práce nezabezpečí ochranu spoločnosti a nezabráni obžalovanému v páchaní ďalšej trestnej činnosti, pretože obžalovaný sa predmetného skutku dopustil vo veľmi krátkej dobe od predchádzajúceho právoplatného odsúdenia Okresným súdom Revúca v konaní sp.zn. OT/34/2015, odkedy uplynulo len šesť dní.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody mal preto samosudca za to, že obžalovanému je potrebné uložiť za spáchanú trestnú činnosť nepodmienečný trest odňatia slobody. Tento trest mu bol uložený v trvaní 8 mesiacov, pričom ide o trest uložený na spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona. Keďže obžalovaný podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, samosudca ho zaradil pre výkon uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okrem trestu odňatia slobody samosudca považoval za potrebné, a to najmä s prihliadnutím na povahu spáchaného skutku a jeho okolnosti, uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, a to podľa ustanovení § 61 a nasl. Tr. zákona.

Podľa § 61 ods. 1 Tr. zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

Podľa § 61 ods. 3 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2.

Pri ukladaní trestu zákazu činnosti v súdnej veci samosudca vychádzal z toho, že u obžalovaného ide v poradí o druhé odsúdenie pre prečin podľa § 289 Tr. zákona, preto mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v súlade s ustanovením § 61 ods. 3 Tr. zákona, a to v trvaní 5 rokov.

Z uvedených dôvodov bolo rozhodnuté v celom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

- vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- maril výkon rozhodnutiu súdu tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu o zákaze činnosti,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.